

Lovforanstaltninger maa blive stærkt pointeret i de kommende Love, ligesom om, at Foranstaltningerne maa erholde en saadan Form, at Ejernes Dispositionsret indskrænkes mindst muligt, idet man nærer Ængstelse for, at alt for store Indskrænkninger, navnlig for saa vidt som disses midlertidige Karakter ikke stærkt betones, vil kunne virke uheldigt paa Landets Realkredit og derved komme til at volde Kreditforeningerne og disses Medlemmer — saavel som muligvis ogsaa Obligationsejerne — Vanskeligheder. Ogsaa tillader man sig at fremdrage, at for hele Udlaansvirksomheden, der jo er baseret paa et Skøn over paagældende Ejendoms frie Udnyttelse, indvirker det ret generende, naar der skal lægges til Grund anden Vurdering end den, der skyldes rene Omsætningshensyn.

Idet man bemærker, at foranstaaende Udtalelse har været tilstillet samtlige Fællesudvalgets Medlemmer og har erholdt deres Billigelse, tillader man sig at andrage om, at den ved det høje Indenrigsministeriums Foranstaltning maa blive tilstillet det paagældende Landstingsudvalg.

København, den 12. Februar 1917.

Allerærbødigst

E. Reventlow,

Carl Herforth,

Fællesudvalgets Formand og Næstformand.
